

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI.

ZATURDAG den 30sten AUGUSTUS, 1828.

N. 35

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

BEKENDMAKING.

Secretaris van het Gemeente-Bestuur,
den 29sten Augustus 1828.

HET Gemeente-Bestuur dezès Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 17 Onoen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op ponne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelfde,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

DE ondergeteekende zich beladen vindende met een aantal Eigendommen, en begerig zynde, zoo mogelijk op eene voordeelige wyze daarvan te ontdoen, adverteert en offereert mits deze uit de hand te verkoopen, op zoodanige conditien als de applicanten by hem zullen kunnen vernemen, de navolgende Vaste Effecten, te weten:

Een Huis gelegen in de Heere Straat en Waterkant,
No. 4, Wyk 1.

Een do.	„	„	„	„	„	37,	„	do.
Een do.	„	„	„	„	„	43,	„	do.
Een do.	„	„	„	Keuken Straat,	„	53,	„	do.
Een do.	„	„	„	Broede Straat,	„	115,	„	2.
Een do.	„	„	„	„	„	113,	„	do.
Een do.	„	„	„	„	„	73,	„	do.

Eene Plantage gelegen in de O. D. 3de Distrikt, genaamd Rykenberg, (alias Siriwet).

Eene Plantage gelegen in de M. D. 2de Distrikt, genaamd Wel te Vrede, (alias Klein Piscadera).

Verders maakt hy bekend dat indien hy in het verkoop uit de hand van bovengemelde Effecten, vóór den 15den September aanstaande, niet mogte slagen, hy dezelve als dan by Publieke Opveiling zal doen verkoopen; en zal hy het Huis in de Heere Straat, Wyk 1, No. 4, hetwelk zich uitstrekt tot aan de Waterkant, des verkiezende, ter geryf van opdoende koopers in twee gedeelten kunnen verkoopen.

JEOSUAH DE SOLA.

TE KOOP.

Een Huis, staande en gelegen in de Willemstad, in de Heere Straat No. 17, die daarin gading hebben verwoegen zich by

M. DE MEY SCHOTBORGH.

Den 22sten Augustus 1828.

TE HUUR.

Een Huis gelegen op Scharlo, No. 17, met buiten Huizen, Regenbak, &c. toebehoorende aan Mevrouw Dewed. Wm. Lee. Te bevragen op het Drukkery Kantoor.

Den 22sten Augustus 1828.

KORTE INHOUD

der op des Koning Jaarfeest den 24sten Augustus II. door Dom. Muller gehoude leerrede.

Het Christendom bemoeit zich niet met Staatsinrigtingen, mengt zich niet in Land-en Stad-bestuur, en evenwel is blykbaar dezels heilzame invloed op het maatschappelyke geluk. Het C. beschouwt den mensch overal in vereeniging met andere menschen, grypt met zyn weldadig onderwys in alle standen en verbindingen, beveelt godsvrucht en allerlei deugden en zeden aan, maakt zich voor den enkelen mensch onontbeerlyk, en tevens tot den voornaamsten steun der maatschappij en van haar welvaren. De dag van heden geeft ons eene byzondere gelegenheid hierover natedenken. Dit willen wy naar (text) 1 Petr. 2 v. 17.—Namelyk:

Het Christendom vereenigt de godsdienstige en de burgerlyke pligten tot een geheel. Het roept ons toe: 1. eert eenen iegelyk, 2. hebt de broeders lief, 3. vrees God, 4. eert den Koning.

I. Naar het Christelyke gebod zullen Christenen by het bezit van een godvruchtig gemoed ook alle uiterlyke, de gezellige en burgerlyke pligten volbrengen, dus ook: eert eenen iegelyk; eere, wien eere toekomt! Dit gebod berust op onze oorspronkelyke menschenwaarde: "gy sult in eenen ieder den mensch, uws gelyken, erkennen;

gy sult in den ander te achten en te eeren de menschheid over het geheel achten en eeren, dus ook aan ieder in het byzonder de hem toekomende eer geven." Zonder wederzydsche achting en eerbiediging kan ook geene maatschappij, groot of klein, bestaan, kan geen vertrouwen plaats vinden, kunnen naar behooren geens pligten vervuld worden. Het is het eerste gebod voor het gezellige leven: "Zoo waar gy U zelve eert, zoo opregt doe het den ander, hem, als mensch, en als lid der maatschappij naar stand en waardigheid, overeenkomstig met 'sLands zeden." En hoe nuttiger iemand is in zyn beroep, in zynen byzonderen pligkring, hoe meer hy zich door ware verdiensten onderscheidt, hy zy voorts voornaam of gering van staat, deste meer make hy aanspraak op onze achting en eer. "Doet alleman eer aan": dit is de grondslag van alle maatschappelyke orde, en ook bestaanbaar met alle overige pligten, ook met die der liefde. Dus—

II. *Hebt de broeders*,—de broedergemeente, uwe geloofsgenooten, Medechristenen,—lief; "weest elkanderen niet vreemd. Gy zyt door de beste godsdienst met elkanderen verbreederd, zoo weest elkanders toevlugt en steun." Dit toch is liefhebben in den geest van het Christendom,—werkzame yver in de bevordering van des anderen belangen; elkanderen nuttig en weldadig te zyn, en door raad en daad te helpen, gelyk broeders aan broeders doen. Het Christendom sluit daarom de algemeene menschenliefde niet buiten. Het wylt ons zelfs naar het voorbeeld van God, die over goeden en kwaden zyne zoon laat opgaan; het leert ons in ongelukken onze naasten kennen, en ook in onzen vyand den mensch, onze hulpe in den nood waardig,—en waarom dan ook niet onze medechristenen, de broeders? Wy kunnen ook niet aan alle menschen dadelyke blyken onzer welwillenheid geven, wel aan hen, met dewelke wy door engere banden vereenigd zyn, onze huisgenooten, landgenooten, geloofsgenooten, enz.—Zoo tast het Christendom met weldadige hand in alle verbindingen des gezelligen levens, leert overal deugd en pligt, en aan Christel. genootschappen: "hebt de broeders lief!"—Dan, het Christendom vereenigt ook met de uiterlyke pligbetrachtingen de innerlyke godsvrucht. Daarom—

III. *Vrees God*. Dit is de grondslag van alle ware godsdienst. En hoe meer godsvreze de mensch heeft, deste gemoedelyker zal hy alle zyne pligten volbrengen, omdat hy ze dan als Gods geboden erkent. De ware godsvrucht leidt tot pligtyver. Petr. wil daarom dit: "op dat gy gemoedelyk alle uwe gezellige en burgerlyke pligten moogt volbrengen, zoo zet U daartoe in de regte gemoedsstemming. Vrees God; houdt God voor oogen, die U alle deze pligten oplegt." Deze Godsvreze is nu niet de bange vrees van den ruwen natuurmensch voor de straf dreigende Almagt, maar kindel. vrees, eerbied en ontzag voor den heiligsten en liefderyksten Vader, eene gezindheid, waarbij men schroomt Gods geboden te overtreden, en men alles doet met opzigt tot God. Zy is vroomheid, godsvrucht, godzaligheid, die ons tot alles goede aandryft, en ook bekwaam maakt tot het doen onzer burgerl. pligten, tot het geen ook het Christendom inscherpt:

IV. *Eert den Koning*, Verdient iemand onder de sterfelingen onze hoogachting en eerbiediging, dan is het vooral een Koning, of in het algemeen des Lands hooge Overheid. Aan Haar verdanken wy veiligheid van leven en eigendom, rust en vrede. By Haar vindt de zwakke en de verdrukte bescherming, en de boosheid hare straf. Een Land zonder Overheid ware eene maatschappij van verscheurende dieren in menschelyke gedaanten. Hoe zeer zyn wy dus niet verplicht Regenten als ware weldoenders te eeren! Vooral een Koning, hoe vele zorgen en lasten heeft deze niet op zich! Hoe veel vat het niet in, dat duizenden geholpen worden! Wat al behoort niet daartoe een ware Koning en Vader des Vaderlands te zyn? En wy zouden niet den Koning, zulken Koning, onzen Koning eeren?—Zoo ook gebiedt het Christendom: "Eert den Koning, die de grootste eerbiediging op de Aarde verdient! Eert den Koning,—ook die in zynen naam regeren,—en eerbiedigt en gehoorzaamt zyne verordeningen!"

Het Christendom beveelt dus aan Godgezindheid en burgerdeugd. Zulks zy ons op nieuw behartigenaawardig. Ja, Christenen! luistert naar de stem van de Godsdienst: "als vrye lieden, doch altoos als Godsdienaren—doet eenen ieder de behooryke eer aan, hebt de broeders lief, vrees God, eert den Koning!"

God echter, den eeuwigen Koning, den Onverganke-lyke, den Onzigtbare en alleen Wyze zy aer en prys in eeuwigheid!

UITTREKSELS UIT ENGELSCH NIEUWSPAPIEREN.

LONDEN, JUNI 14.

Het volgende is een uittreksel van eenen brief uit Lissabon, gedagteekend het begin van Juny.

"Het aantal regimenten welken de Junta van Oporto zyn toegedaan zyn: Infanterie, Nos. 3, 6, 9, 10, 12, 13, 15, 18, 20, 21, 22 en 23. Ruitery, Nos. 6, 9, 10, 11 en 12. Artillerie No 4. Behalven deze verwacht men dat verscheidene andere de zaak der Junta van Oporto zullen byvallen, zoo dra als zy in het gezigt der voortgerukte gardes zullen komen, welken reeds aan deze zyde van de Coimbra zyn.

Ik heb een schets gezien van een der dekreeten, hetwelke door de Junta van Oporto zal afgekondigd worden, gelykende hetzelfde eenigzins in styl naar die van generaal Mina. Het behest onder anderen dat "alle priesters of geestelyken, welke met wapens in de hand zouden gevonden, terstond op de plaats zullen dood geschoten worden."

Men verneemt dat eene stoomboot bevracht is, ten einde de Portugesche edellieden en andere aanhangers van de belagers van Don Pedro naar Lissabon te vervoeren. Onder anderen die onverwylt vertrekken zullen, zyn de Markies de Palmella, de Graaf de Villa Flor, de Graaf Sampaio, Generaal Saldanha en Generaal Stubbs. De Markies de Palmella zal aan het hoofd des regentschaps gepaast worden.

Men zegt dat Don Miguel in eene groote verwarring is. Hy is genegen wegteloo- pen, maar weet niet waar te vlugten. De bovengemelde stoomboot zoude op Don- derdag den 12den van Falmouth vertrek- ken en zal op maandag of Dingsdag daar- opvolgende de kust van Portugal kunnen bereiken.

St. Petersburg, Mei 29.—De regerende keizerin is op den 9den dezer te Longa aangekomen, op hare reize naar Ismail.

Er is thans een geschrift in het licht verschenen, hetwelk men vermoedt door het gouvernement te zyn uitgegeven, waarin de kristen gouvernementen uitgenoodigd worden om de Barbarysche staten te helpen uitroejen, welken tot schande van de Christenen zoo langen tyd den handel van Europa onderdrukt hebben.

Warschau, Mei 16.—De oorlog tegen de Turken heeft alhier de grootste geest- drift verwekt; de Polakken even als de Russen zyn de natuurljke vyanden der Ot- tomannen. Vele jongelieden van den hoog- sten adel hebben verlof van het gouverne- ment verzocht, om deel in den oorlog te nemen; maar zy hebben tot antwoord be- komen, dat op dit oogenblik kunnen dienst niet vereischt wordt.

Ragusa, Mei 18.—De beljders der Or- todoxsche Grieksche kerk zyn overal vol- blydschap; hunne Predikers verkondigen dat de regering van het kruis ophanden is. De groene banier verciert met de tabarum wordt op al de gebergten uitgestoken.—Wapens, ammunitie en geld zyn kortelinge naar Montenegro gezonden. Een kongres van Insurgenten is te Yenegussy vergaderd, waar de vertegenwoordigers van Herzego- wina en van de 40 Harraambassas van die provintie verwacht worden. Russische zendelingen doorkruizen Bosnie, organis- ren benden, aan dewelken geld en stand- aards gegeven worden, ten einde eene li- tie van opstand te vormen, welke zich tot

Servia zal uitstrekken. Al de volken welken de Slavonische taal spreken hebben het byeenroepings woord ontvangen; en zelfs wanneer de keizer Nicholaas, zich nu wilde bemoeijen, by zoude niet instaat zyn dien vloed der algemeene omwenteling te stuiten. In de ommestrecken van Mostar en Nevesigne waren er reeds ernstige onlusten uitgebroken, en eenige priesters zyn door de Turken vermoord geworden.— Men zegt dat de Kristenen represalien gemaakt hebben. De Mahomedanen verzamelen eene zware krygsmagt te Bosnie Serai en schynen meer genegen te zyn voor de verdediging van hunne provincie te zorgen dan den Sultan te helpen. Verscheidene Sandjacs, echter, hebben hun aandeel troepen gezonden naar Simerandria, Passarowitz en Assadistel.

Alles is rustig aan de zyde van Opper Albanie; maar het is stellig waar dat deze toestand van zaken niet lang zal duren.— Cattaro is in eenen staat van verdediging gesteld, even als het voormalige Venetisch Albanië, welke post meer blootgesteld is dan enig ander gedeelte der Oostenryksche bezittingen, aan de invallen der Turken en der bewoners van Montenegro.

Uit de *New York Daily Advertiser* van den 15den Mei.

“De Bogota nieuwspapieren van den 20 Maart bevelzen een aantal officiele brieven betreffende de omwenteling in Bolivia.

Een gedeelte der Columbiaansche troepen te La Paz, verklaarde zich openlyk op den 25sten Dec. II. ten gunste van Peru en tegen Generaal Sucre en vereenigde zich met geestdrift met de inwoners. De officieren dezer troepen werden gearresteerd en aan Guerra werd het bevel overgegeven. Zy hadden toebereidselen gemaakt om naar de grenzen aanterukken, doch terzelve tyd werd de ruitery door den Prefect met 14,000 patienjes omgekocht; en Guerra trok op naar Desaguadero, de grenscheidung van Peru, waar hy een gevecht had, dat verscheidene uren duurde, met eenige Bogotaansche en Colombiaansche troepen, waarin hy een verlies van 600 man geleden heeft.

De troepen welken Guerra toegedaan waren, zyn het bataljon jagers en een regiment van Bogota. Toen hy de grenscheidung naderde, zond hy naar Generaal Gamarra, bevelhebber der Zuidersche Peruaansche armee, voor bystand, welke hem beoofst werd. Gamarra biedt aan in zynen officielen brief, om booten aanteschaffen ten einde de Colombianen over den stroom te voeren, ingeval zy door hunne vervolgers, in hunnen togt over de brug mogten verhindert worden; en, indien zulks noodzaktyk ware, de brug te vernielen.”

←→
JUNY 16.

Verleden nacht ontvingen wy Parÿssche nieuwspapieren per expres; terzelve tyd ontvingen wy de *Oostenryksche Waarnemer* tot den 29sten II., de *Pruissische Staats Gazette* tot den 4den en de *Nederlandsche nieuwspapieren* tot den 7den dezer.

De *Oostenryksche Waarnemer* behelst tydingen van Bucharest gedagteekend den 16den II. zynde een dag later dan de datum der voorgewende overwinning van de Russen op de Turken; en daar hy niets hoegenaamd vermeldt van dit of enig ander gevecht, zoo vervalt die tyding gevolgelyk. Maar zoo de Russen tot de gemelde dagteekening, hunne wapens door eenig schitterende verrigting als nog niet hebben doen onderscheiden, zoo was het niet uit gebrek aan wil, maar wel uit gebrek aan gelegenheid; immers er verscheen geen vyand om hen in hunnen voortgang te stuiten; zy bleven met rasse schreden vooruit rukken. Dagelyks komen versche troepen te Bucharest aan, welken onverwyld den weg naar Guergino nemen. Er werden reeds toebereidselen te Bucharest gemaakt voor den ontvangst van den KEIZER.

Wy vernemen uit Nederlandsche nieuwspapieren dat op denzelfden dag, waarop deze tyding is gedagteekend, de Keizer te Elisabethgrad is aangekomen, vergezeld van den Prins van ORANJE, die met meer militaire yver dan staatkundige voorzigtigheid, deel in een oorlog gaat nemen, welke zoo hy ongelukkig uitvalt, de onafbankelykheid van elken staat in Europa zal in gevaar brengen, en, onder de rest, die van dewelke hy eens sovereyn mag worden.

Te dezer plaats ontving de Russische Monarch een beigt van Graaf WITTEENSTEIN, waarin den overtocht van de Pruth, door de Russen, in drie kolonnen, vermeld wordt. De rechter kolonne rukte aan op Jassy en bezette dezelve op denzelfden dag. De midden en linker kolonnen namen den weg naar Mavemini, van welke plaats het 6de korps op Bucharest en het 7de op Braila trok. Het beleg van dezen post zoude op den 11den begonnen worden.

De *Pruissische Staats Gazette* vermeldt eene anekdote van den Turkschen Gouverneur dier plaats, die op de verschyning der Russen, een boodschapper uitzond, ten einde naar de reden hunner komst te vernemen. Hierop zoud de Russische generaal aan hem afschryften der oorlogsverklaring en van het manifest, vergezeld van eene opeissching der plaats. Hy antwoordde dat hy de fortres welke aan hem toevertrouwd was, niet zoude opgeven; maar zoo de Russen dezelve mogten beschieten, zoude hy geen enkel schot terug doen, tot dat hy instructien van Konstantinopei zal ontvangen hebben. Deze anekdote schoon niet onbestaanbaar met het Turksche karakter, hetwelk een vicemd mengsel is van grootmoedigheid en wreedheid van het wildste fanatisme en stoische koelheid, tuikt sterk naar uitvindsel; en wy mogen veel van het buitengewone in dezen oorlog verwachten.

(Uit de *Gazette de France*.)

Konstantinopel, Mei 10.—De rust wordt bevestigd in stede van verstoord te worden door de tyding van het toneel van oorlog; en alles schynt aanteduiden dat de Porte genegen is toetgeven.

Men zegt dat de Reis Effendi orders ontvangen heeft, om aan de Europese ministers eene refutatie van de Russische verklaring van den 8sten Maart voortstellen en gansch te ontkennen de Hatti Scheriff van den 20sten December.

Schoon de toebereidselen ter verdediging voortduren en er veel geraas gemaakt wordt, blijft elk een aan zyne bezigheden, als in tyde van den diepsten vrede. De Sultan en zyn harem zyn naar het zomer paleis van Beschiktash gegaan. De groote lieden hebben by beurten gastmalen aan hunne Souvereinen gegeven. De Kapitein Pacha begon met een feest by nacht, op het eiland Halky, hetwelk hem meer dan 100,000 franken kostte.

De Multi is afgezet geworden, aangezien hy als een vyand van het nieuwe stelsel beschouwd werd. Men zegt echter dat zyn opvolger nog strengere godsdienstige gevoelens heeft. Hussein Pacha zoude, al terwaarschynelyk, afgezet zyn geworden, zoo hy niet een der handlangers van de nieuwe inrigtingen geweest is. Hy is zoo onvoorzigtig geweest als om in volen raad te verklaren, dat hy op zich het bevel der troepen niet kon nemen met zoo veel kans van welslagen, als eenig ander Muzelman zoude kunnen doen, wyl hy een al te werkzaam deel genomen heeft in de vernieling der Janitsaren. De Sultan die gaarne alle aandiening aan dat tydvak zoude willen uitwischen, heeft deze verklaring met het grootste misnoegen gehoord.

De voornemens van den Sultan zelve zyn niet zeer blykbaar; en men weet niet of hy aan de Russen tegenstand zal bieden.

Het schynt dat wy op het punt geweest zyn, om een tegen revolutie van de Janitsaren te zien. Eenige honderd hunner hebben een middel verzonnen om binnen de stad onbemerkt te komen; hun voornemen was voordeel te doen van het feest gegeven door Kapitein Pacha, om naar het leven van den Sultan te ondersiaan; maar de politie werd gelukkiglyk met hun voornemen bekend gemaakt en arresteerde hen by tyds.

De vaart van de Zwarte Zee ondervindt thans verscheidene hindernissen. De Oostenryksche vaartuigen welken hier, sedert eenigen tyd, aangehouden waren, hebben verlof bekomen om naar die bestemming te zeilen, met betaling van 42 pct. op hunne ladingen.

St. Petersburg, Mei 24.—De noodige maatregels zyn genomen om des Keizers reize naar het leger gemakkelÿk te maken. Voor Zynar Majestents togt over de Dwina, waren te Schuras een aantal vaartuigen in gereedheid gebragt. Zyne Majesteit en de Prins van Oranje kwamen te Schuras

aan en namen den weg naar Witepsk, Mobelew en Elisabethgrad naar Ismail.

Parÿs, Junÿ 6.—Ten opzichte der onderhandelingen, welken onlangs geopend zyn door het kabinet van Weenen en den koning van Sardinië, ten einde Oostenryksche garnisoens naar Piedmont te zenden, blijft er geen twyfel over, noch dat hun groot oogmerk is, zich gereed te houden voor eenige aanslagen, om Italië van de Oostenryksche grenscheidung te bevryden. Behalven het gerucht of de stellige bewering van eenige personen dat er een geheim traktaat gesloten is tusschen Rusland en Pruisen, wordt thans in meer dan een der Politieke cirkels alhier verhaald dat de koning der Nederlanden is overgehaan geworden en dat het bezoek van den Prins van Oranje naar St. Petersburg in zeer nauwe betrekking staat met dit oogmerk. Hoe het ook zy, in de havens van Nederland wordt er eene vloot uitgerust.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

ALS daartoe geautoriseerd zynde, zal de Boekhouder Controlleur onder nadere approbatie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim verkoopen, Vyf stellen Wisselbrieven getrokken door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der gezamenlyke Nederlandsche West Indische Kolonien op het Ministerie voor de Marine en Kolonien, drie maanden nazicht, ieder groot Duizend guldens Nederlandsch Courant, aan die gene welke het voordeligste aanbod voor het Gouvernement zal hebben gedaan.

De Billetten van inschryving zullen van heden af tot uiterlyk op aanstaanden Woensdag den 3den September te 12 ure worden aangenomen.

De Boekhouder Controlleur voormeld,
J. PH. BOSCH.

Den 29sten Augustus 1828.

Den 28sten Augustus 1828.

H. W. DE QUARTEL en J. J. BEAUJON, speciale gemagtigden van Mejufvrouw REBECA DE MARCHENA, Weduwe van Wylen JACOB VAN G. PINEDO, bieden hierby uit de hand, op zeer voordelige conditien te koop, een twee verdiepinga huis en erve staande on gelegen alhier aan den Waterkan in de Willemstad I wyk huis No. 12; en byaldien hetzelfde tegen den aanstaanden 1sten October niet uit de hand mogt verkocht wezen, zal het dan op dien dag Publiek worden opgeveild.

De gegadingden kunnen zich by eender gemagtigden vervoegen.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE ondergeteekenden zullen op Woensdag den 3den September eerstkomende, ten Pakhuize van den Heer J. C. Jandooep, by Opveiling verkoopen Een party Neurenburgsche Waren, Drooge Goederen, Provision &c.

A. DE MEZA & ZOONEN.

Den 29sten Augustus 1828.

CURSAAR.

Vaartuigen in en uitgekeerd sedert onze laatste.

INGERLAARD—AUGUSTUS.

- 23. faluche Un. Filantropica, Montero, Puerto Cabello
- 25. golet Dorothea, Evertsz, Aruba
- 26. bark Eendragt, Wever, dito
- 28. golet Irene, Hanzon, Coro

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

- 25. golet Dorothea, Evertsz, H.ët, Jones,
- bark Drie Gebroeders, Flemming,
- 26. golet Aurora, De H.ëth,
- 27. — Amable Lucia, Lindesay,
- 28. bark Maria Louisa, Gilbert,
- 29. faluche Un. Filantropica, Montero,

Op Zondag den 24sten dezer is de verjaring des geboorte dags van Zyne Majesteit onzen zeer g'eerbiedigden en geliefden Koning met de gewoone plegtigheden gevierd geworden. Des morgens te 8 ure des middags te 12 ure en des namiddags te 4 ure werden er Koninglyke saluten gedaan. Na het afloopen der godsdienstoefening trokken de schutterÿ en het garnisoen binnen het fort Amsterdam in parade op, alwaar zy door Zyn HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer Kolonie in oogenschouw genomen werden.

Te 12 ure werd er, op het Gouvernements huis levee gehouden, alwaar de leden der onderscheidene Collegien in dit eiland, de Officiëren der gewapende magt, de Ambtenaren en een aantal inwoners verschenen waren. De dag werd geemdigd met een Soupé en Bal, door Zyn HoogEd. Gestr. gegeven in het lokaal der Loge de Vergenoeging op Pietermaai.

Het volgende is ons toegezonden ter plaatsing in dit nummer van ons Weekblad.

Arenga que el Coronel español Don Juan Salvador Anselmo Daza hizo al govierno

de esta ciudad el 24 del corriente en el Desamano que se acostumbra por el cumple años del Rey de Olanda.

Si los Alejandro, y Zezares, enriquecieron la historia con la memoria de sus campañas que se nos trasmite por ella, Guillermo primero, cuyo cumple años felicitamos con mi respeto, la ennoblesca con sus virtudes: Rey sabio: Rey prudente: Rey pacifico: Rey justo: honor de Olanda, y admiracion de los hombres grandes.*

UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE KOURANTEN.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur Generaal van de Nederlandsche West-Indische Bezittingen:

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, *Salut!* doen te weten:

Nademaal wy ontvangen hebben, twee Besluiten van Zyne Excellentie den Heere Commissaris Generaal van Zyne Majesteit voor de West-Indische Bezittingen, beide de dd. 21sten July dezes Jaars Nos. 222 en 223 van den navolgenden inhoud:

IN NAAM DES KONINGS.

Wy Johannes van den Bosch, Generaal Majoor, Ridder van de derde klasse der Militaire Willems Orde, Commissaris Generaal van Z. M. voor de W. I. Bezittingen. Allen de genen die deze zullen zien of hooren lezen, *Salut!* doen te weten:

ART. 1.

Dat wy hebben goedgevonden en verstaan, onder nadere goedkeuring van Zyne Majesteit, de hier nage-noemde Reglementen en Instructie voor de Nederland-sche W. I. Koloniën te arresteren, gelyk geschied by deze.

Reglement op het Beleid der Regering van de Neder-landsche W. I. Bezittingen.

Reglement voor de Regtbank van kleine zaken in de Nederlandsche W. I. Bezittingen.

Reglement op het Beleid der Regering, het Justitie wezen, den Handel en de Scheepvaart voor de Kolonie Suriname.

Instructie voor het Gemeente Bestuur der Kolonie Suriname.

ART. 2.

Met den 1 Augustus aanstaande, zal het thans in werking zynde Reglement op het Beleid der Regering, het Justitie wezen, den Handel en de Scheepvaart voor de Kolonie Suriname ophouden van kracht te zyn, en vervangen worden door de Reglementen in het vorige artikel genoemd.

Zyne Excellentie de Heer Gouverneur Generaal van de gezamenlyke Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt belast met de uitvoering dezer.

Aldus gedaan te Paramaribo den 21 July 1828.

(get.) J. VAN DEN BOSCH.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie, De Secretaris van het Commissariaat Generaal,

(get.) J. JABOT.

IN NAAM DES KONINGS.

Wy Johannes van den Bosch, Generaal Majoor, Ridder van de derde klasse der Militaire Willems Orde, Commissaris Generaal van Z. M. voor de W. I. Bezittingen. Allen de genen die deze zullen zien of hooren lezen, *Salut!* doen te weten:

Dat het Ons noodig geschenen heeft, ter verzekering van den geregelden gang van het Bestuur over de West-Indische Bezittingen in het algemeen, en van de Kolonie van Suriname in het byzonder, voorloopig te benoemen de Leden ad-interim zullen uitmaken den Hoogen Raad, het Hof van *Civiele en Criminele Justitie*, het Gemeente Bestuur der Kolonie Suriname, benevens de Regtbank van kleine Zaken, in afwachting der finale introductie der nieuwe orde van zaken, welke op den 1sten January 1829 zal plaats hebben.

Dat het dien ten gevolge, noodig is te onthouden het bestaande Hof van *Police en Criminele Justitie* en de *Criminele Regtspleging* over te brengen by het te benoemen Hof van *Civiele en Criminele Justitie*.

Gezien ons besluit van heden No. 222.

Geboord den Heer Gouverneur Generaal. Hebben besloten, gelyk wy besluiten by deze.

ART. 1.

Het Hof van *Police en Criminele Justitie* zal op den 22sten dezer maand worden onthouden, de Leden van hetzelfde, als zoodanig honorabel ontslagen, en van wege Zyne Majesteit, voor de getrouwe diensten in die betrekking bewezen, worden bedankt.

ART. 2.

Te benoemen tot Leden van den Hoogen Raad, de Heer Gouverneur Generaal, en als Procureur Generaal ad-interim, de Heer Mr. E. L. Baron van Heeckeren, als Controulleur der Finantien ad-interim de Heer A. T. Kruythoff, als Commissaris over de Ryks Domeinen ad-interim de Heer H. Klint.

Als Commissaris voor het Arrwezen, het onderwys en de Kerkelyke zaken, ad-interim de Heer Mr. G. A. van der Mee, en

Als Algemeene Secretaris ad-interim de Heer B. van Rees Az.

Tot President van den Hove van *Civiele en Criminele Justitie*:

- De Heer Mr. A. F. Lammons, en als Leden
- De Heeren „ H. R. Hayunga.
- „ P. Trompert.
- „ P. Fiers Smeding, voorts
- „ G. J. van Wyhe ad-interim.
- „ U. Wilkens ad-interim.
- „ F. P. Penard ad-interim.

en tot Griffier de Heer A. van Meerten.

* Aanspraak gehouden door den Spaanschen Kolonel Don Juan Salvador Anselmo Daza, aan de Regering dezer stad, op den 21sten dezer, by het levee op het verjaarfest des konings der Nederlanden.

Zoo de Alexanders en Cezars de geschiedenis verrijkt hebben met de aandenking banner veldtogten, welken wy by overlevering door dezelve weten, Willelm de eerste, op wiens verjaring ik heden geluk wensch, veredele haar met zyne deugden: Met regt wordt hy genoemd een Wijze Koning, een Voorzigtige Koning, een Vreedzame Koning, een Regtvaardige Koning, de eor der Nederlanden en de bewondering der grooten mannen.

Tot Leden ad-interim van het Gemeente Bestuur:

- De Heeren L. B. Slengarde, President.
- „ „ C. van Elaupt, Eerste Wethouder.
- „ „ E. W. Hoemann, Tweede Wethouder.
- „ „ F. Beudeker Raad.
- „ „ C. Gollenstede idem.
- „ „ Q. G. Pichot idem.
- „ „ E. J. van den Bergh idem.
- „ „ S. M. Klein idem.
- „ „ G. C. P. Weissenbrugh idem.
- „ „ F. Tannay idem.
- „ „ D. M. Sanches idem.

En tot Secretaris de Heer J. B. L. ten Behm Wentholt.

Tot Leden ad-interim van het Geregts Hof van kleine Zaken.

- De Heeren Mr. C. F. Mirandolle, President.
- „ „ J. J. Brouwer } Leden.
- „ „ E. S. Moorlander }

en tot Griffier de Heer N. G. Vlier.

Tot Bailjuw by dit Collegie, de Heer ART. 3.

Alle nog hangende zaken betrekkelijk de Criminele Procedures by het gewoene Hof van *Police en Criminele Justitie*, zoo mede alle zaken by het Collegie van kleine Zaken, zullen op den 1sten Augustus overgaan by het Hof van *Civiele en Criminele Justitie* en de Regtbank van kleine Zaken, respectievelijk, naar mate dezelve, volgens de gearresteerde Reglementen, bevonden zullen worden, tot een dezer te behooren, terwyl, voor zoo ver aanhangige zaken by het Collegie van kleine Zaken, dit volstrekt mogten vorderen, dezelve door de Regtbank van kleine Zaken zullen worden afgedaan, volgens de thans bestaande wyze van Procederen.

ART. 4.

De Leden van het Hof van *Civiele en Criminele Justitie*, zullen op den 26sten July, die der overige Collegien met den 1sten Augustus, in functie treden.

Zyne Excellentie de Heer Gouverneur Generaal van de gezamenlyke Nederlandsche West Indische Bezittingen, wordt met de uitvoering van dit Ons besluit belast.

Gedaan te Paramaribo den 21sten July 1828.

(get.) J. VAN DEN BOSCH.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie, De Secretaris van het Commissariaat Generaal,

(get.) J. JABOT.

En aangezien naar luid van Art. 1 en 4 van laatstgemeld besluit, de Heeren Leden en Secretaris van den Hoogen Raad, gelyk mede de Heeren President en Leden, Griffiers en Secretaris der overige daarby genoemde autoriteiten, voor zoo verre dezelve aanwezig hebben kunnen zyn, de daartoe staande Eeden op heden in Onze handen hebben afgelegd, en dien tengevolge de onderscheidene Besturen in deze Kolonie gevestigd, zyn geïnstalleerd geworden, om met den eersten Augustus aanstaande in functie te treden, met uitzondering echter van het Hof van *Civiele en Criminele Justitie*, het welk deszelfs werkzaamheden met den 26sten dezer maand zal aanvaarden.

Zoo is het, dat hieraan by deze de noodige publiciteit wordt gegeven.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, gelasten en bevelen wy dat deze op de gebruikelyke wyze zal worden gepubliceerd en in het Gouvernements blad geïnsereerd, en voorts langs de Rivieren van Plantaadje tot Plantaadje worden gezonden, met last aan de Kapiteins der burger divisien, om de door de Directeuren onderteekende Lyst van rondzending dezer Publicatie aan Heeren Heemraden te doen toekomen.

Gedaan te Paramaribo, in de Kolonie Suriname, den 24sten July, des Jaars 1828, het Vyftiende Jaar van Zyners Majesteits Regering.

CANTZLAAR.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie, By onstententia van den Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Naams Zyne Excellentie den Commissaris Generaal van Z. M. voor de West Indische Bezittingen, worden by deze alle Eigenaren en Administrateuren of Gezagsvoerders van de binnen deze Kolonie gelegen Plantagien en Houtgronden, uitgenoodigd, om, binnen den tyd van veertien dagen, ter Secretarij van het Commissariaat Generaal, in te dienen, eene behoortlyke Opgave van de soorten en hoeveelheden Producten, welke, gedurende het Jaar 1827, op iedere Plantagie afzonderlyk, zyn ingezameld, terwyl ten aanzien van de Houtgronden, eene Opgave van de bewerkte Houtsoorten en derzelver Geldwaarde verlangd wordt.

Paramaribo, den 12den July 1828.

De Secretaris van het Commissariaat Generaal,

J. JABOT.

BEKENDMAKING.

De ondergeteekenden, ingezien hebbende de noodzakelykheid om middelen in het werk te stellen ten einde op eene doelmatige wyze de uitbreiding van het Christendom onder de Slaven en verdere Heiden-sche bevolking dezer Kolonie te bevorderen, en zich overtuigd houdende dat dit het voegzaamst door middel van Zendingen der Moravische Broeder Gemeente, welker reeds aangewende pogingen met zulke gunstige gevolgen zyn bekroond geworden, kan geschieden, hebben zich, met approbatie en autorisatie van Zyne Excellentie den Heer Commissaris Generaal van Z. M. West Indische Bezittingen, vereenigd tot de oprigting van een Genootschap ter uitbreiding van den Christelyken Godsdienst onder de Slaven, en verdere Heiden-sche bevolking dezer Volkplanting, door middel der zendingen van de Moravische Broeder Gemeente.

Niet twyfelende op deze hunne poging ter bereiking van een zoo heilzaam doel zal door alle weldenkenden worden goed-

gekeurd, zoo nemen zy de vryheid ook een tegelyk, die gezind moogt zyn tot deze vereeniging toetreden, by dezen uittenoodigen om daarvan de ondergeteekenden te onderrigten, ten einde de zoodanigen in de gelegenheid te stellen, om zich als Leden van hetzelfde Genootschap inschryven, welk Lidmaatschap geene andere verpligting met zich brengt als de betaling eener jaarlyksche Contributie ter daargestelling van het fonds, het welk ter bereiking van het voorgestelde oogmerk zal beoogd zyn, en welke contributie wel meender doch niet minder zal kunnen zyn dan van f 2 50 c.

Paramaribo, den 22sten July 1828.

- E. L. VAN HEECKEREN.
- AS. ROELOFSZ v. d. M.
- Do. JANSEN EYKEN SLUYTERS.
- H. R. HAYUNGA.
- F. BEUDEKER.

In the city of Ocaña 11th June 1828.—18th. The undersigned deputies to the Grand Convention, assembled in the Hall wherein the Sessions were held—Considering that there is not now left, the number required by law to continue the same, which is 55, being the majority of all the deputies throughout the States of the Republic—have resolved to acquaint the nation whom they represent, with the causes which have produced a suspension in the Sessions of the Convention.—This august assembly was installed on the 9th April with the number of 64 members, previously and duly qualified, which on the 2d inst. by the arrival of other deputies, increased itself to 74. On the same day, the deputies Messrs. Pedro B. Mendez, Francisco Aranda, J. Ma. del Castillo Juan de Francisco Martin, J. J. Gori, Jose Veroz, Domingo Brusual, P. Vicente Grimon, Jose Felix Valdivia-so, Fermín Villavicencio, Jose Matias Orelana, Pablo Merino, Francisco Montufar, Manuel Aviles, Martin Santiago de Ycaza, Fernin Orejuela, Jose Moreno de Salas, and Miguel Pumar, excused themselves to the President as being unable to attend by indisposition, and the deficiency subsisted during the 3d, 4th, 5th, 6th and 7th day, so that there was the greatest difficulty in continuing the Sessions, with some of the Members present sick. On the 5th the deputies Santander, Soto and Asuero solicited permission to withdraw from Ocaña, for reasons specified in their respective memorials, which were referred to a Committee who have not yet reported thereon. On the 6th a project of additional clauses to the Constitution of the year 1811 was presented by 30 deputies, accompanied by a Memorial, in which were exposed the motives of their proceeding. The Convention admitted the same for discussion, and until the night of the 9th inst. in which the last Session was held, several of the articles passed the House on second debate, with the additions which appear in the Bill. On the 6th the deputy Pulido proposed a general convocation of all the members of the Convention, which being agreed to, the deputies then absent, were invited by a circular letter, but answered by two memorials, the one dated 2d inst. and 7th the other, that they had reasons not to attend any further session. These memorials were referred to a Committee, who as yet made no report on them. On the 9th it was resolved by the Convention to make known to those deputies who had expressed their intention to quit Ocaña, not to do it, until something should be determined regarding their memorials. On the 10th they signified their disacknowledgment of the authority of the Convention, who they said, had no power to order them to stay in Ocaña, and they therefore insisted on leaving it. In the same Session a letter was read from the deputy A. G. de Frias, stating his resolution to withdraw from the city, where he thought his presence unavailing—all the above proceedings will be found in the Records, of which copies annexed—they, of course, gave rise to a suspension of the Labors. The undersigned, deputies, have thought proper to lay them before the nation whom they represent, as being the events which preceded the unhappy interruption of the Sessions of the Convention, and respecting which it is to pass its judgment. The undersigned have left their homes and their families to repair hither with a view to fulfill the confidence reposed in them by the people, and in this as well as in every other occasion, they flatter themselves to have placed their services at the disposal of the nation. Their conscience assures them, that they have done their duty, and if some of them, have professed political notions, different from those of the deputies who have deserted the Hall of the Convention, it is because their moral sense suggested them as necessary to the public good, without the least intention of prejudicing the interests of Colombia, or of forcing those to adopt them, who seemed to differ in opinion. The undersigned submit themselves to the impartial judgment of Public opinion, and protest in presence of the Supreme Judge—of the civilized world—and of the Colombians, that they are not accountable for the interruption of the Sessions of the Grand Convention, and that they have fulfilled their duties as Representatives of the virtuous Colombian people; and hence, that none of the evils which may result from such unexpected occurrences, can in any manner whatever be imputed to them.—[Here follow the Signatures]

The above is a true Copy,

VARGAS TEJADA, Deputy Secretary

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, JUNE 7.

Vice-Admiral Sir Edward Codrington is to be recalled from the command of his Majesty's Naval forces in the Mediterranean, and along the coast of Spain as far as Cape Finisterre, and will be superseded by Vice-Admiral Sir Pulteney Malcolm, K. C. B. Joseph Edge, Esq., is appointed Secretary to Sir Pulteney Malcolm; and Lieutenant John Allan Wright is to be Flag-Lieutenant. It is further supposed, that Captain Hope Johnstone, son of Sir Wm. Hope, is to be Flag-Captain.

←⊗→
JUNE 10.

MADRID, MAY 29.

Official despatches have been received from Cadiz, dated the 25th instant, stating that eight transports, a frigate, and a brig, having on board 2,000 recruits, and 400 bad sailors, were to sail on the following day for the Canaries, to leave the recruits there, and take in exchange an equal number of troops in the garrison of that island, to proceed to Cuba. If we may judge by the exertions of our Government, in the middle of our great financial embarrassments, endeavouring to increase our military establishment at Havannah, an attack on some of the colonies seems definitively decided on.

The *Correo* of Cadiz, of the 25th inst., inserts the following intelligence:

"The last accounts received from Havannah, dated the 26th ult., state that for the last three years many of the Constitutionals expelled from this Peninsula had arrived at that island from England, where they were allowed to remain unmolested by our gallant General Vives. Some of them having been *revolution makers* in Spain, flattered themselves to exercise again their clever profession in that island, and formed a plot to involve the faithful and peaceable Havanners in a civil war, they were supposed to be supported in their plans by the English government and the Mexican Republic. This ridiculous plot having been discovered by General Vives, who caused those turbulent personages to be apprehended and punished according to law.

"All the accounts received from Costa Firme (Columbia) give a confirmation on the critical state of what they call the *Republic of Colombia*. Bolivar had again been obliged to leave Bogota, in the middle of March; in order to quell the new revolutionary movements which had burst on the coast of Caraccas and Granada; and it may be said that, as soon as he loses sight of Bogota, fresh disorders will break out there, as well as at Guayaquil, revolution and anarchy being the order of the day in each province; and if the former can only be quelled by Bolivar *en persona*—poor man! he has no trifling occupation in his Government. The fact is, that this ambitious soldier begins to be tired of the Colombians, and those still more of him, for he is but performing the part of our Don Quixote, although without the assistance of an attendant so clever as Sancho."

←⊗→
JUNE 12.

Last night we received the Paris Papers by express. They contain the copy of a circular despatch, addressed by the Russian Minister of Foreign Affairs to the Ministers of that Power abroad, in which he details at considerable length, and with an ostentatious display of moderation, the motives and objects of the war against Turkey. In the first place, he disclaims all views of ambition on the part of Russia, and denounces all reports to the contrary, as injurious libels. He refers to the Proclamation to the people of Walachia and Moldavia as a proof of the moderation by which the Russian Cabinet is animated. He says that the greatest care had been taken, in drawing up that document, to avoid every thing that could encourage them to hope for a change in their political condition. But, in disavowing all projects of territorial aggrandisement, he sets up, or, rather, renews a claim to a moderate pecuniary indemnity; and reiterates the assurance of the most perfect readiness to enter into new negotiations with the Porte, for the purpose of re-establishing friendly relations between the two Emperors. Indeed, the whole tenor of this document is so moderate, that, in reading it, we could scarcely trust our senses, and the impression it has left upon our minds is, that it is either a masterpiece of political finesse, or an admirable instance of generosity. The latest news from the theatre of war is dated the 20th ult., and appears in the *Gazette de France* of Tuesday, under the head of Bucharest. At that time the Russians had not yet passed the Danube, nor was the time precisely known when they would cross that river. Their force in Walachia at that date is estimated at 50,000 men, but their number in Moldavia is not given, and it would be hazardous to risk any conjecture on the subject. It is now said that the march on Constantinople will take place by the way of Verna, and that it will commence as soon as the Emperor arrives. Should it succeed, we fear it would put to a severe test the professions of moderation put forth in the circular despatch of Count NESSELRODE; and when we reflect how long and how passionately the Russian government has cherished ambitious hopes in that quarter, we confess we should like to see some other security besides its bare word, that it will forego the splendid prize, now that fortune has placed it within its reach.

(From the *Gazette de France*.)

Bucharest, May 20.—The head-quarters of Count Wittgenstein are at Hadshi-Capitani, within two cannon-shots of Ibrail, which is closely invested. The Grand Duke Michael arrived there on the 17th, the day before the artillery for the siege arrived there. The Turkish governor being summoned to surrender the place, replied that he did not know that the Sultan his master was at war with Russia, and he could not without his orders give up the place which was intrusted to him. Every preparation was immediately made to obtain possession as soon as possible of that important fortress, and to render the navigation of the Danube free from Ismail to Oltenitza, where a bridge is to be erected. The bombardment of the fortress of Ibrail was to commence on the 18th. The number of Russian troops at present in Walachia amounts to 50,000 men, of whom 6,000 have remained at Bucharest, the others have proceeded towards Guergevo and Oltenitza, and to Little Walachia. The chief command of this corps is confided to General Roth, who is collecting all the materials necessary for throwing a bridge over the river at Oltenitza. It is affirmed that he will pass the Danube in a fortnight at the furthest, and march directly towards Schaumla. Count Pahlen arrived at Bucharest on the 19th of May, and went the next day to the Cathedral, where the assembled Boyards were presented to him.—*Austrian Observer*.

←⊗→
GENEVA, May 23.

Letters have been received here from President Capodistrias, dated Napoli, the 26th April; according to which there is much hope for the speedy restoration of the country and people. Not only their physical, but likewise their moral condition keeps improving. The pernicious squabbles of the Greeks, which prevented the effecting of so much good, have wholly disappeared, under the mild but firm guidance of the President. Union and co-operation have superseded differences and selfish designs. By degrees, order returns in every sphere.—All men feel the difference between the present government and the former; and persons, who were but lately opatrepous and intractable, are now full of confidence, and lend a helping hand. Much has been gained already whenever a Government succeeds to inspire a people, so thoroughly demoralised, with confidence and a wish for improvement. The Greeks feel already love, obedience, and respect, for their Government, to which sentiments they were naturally, this long time, strangers, under the arbitrary rule of the Turks. Even their instruction and schools are zealously attended to. An establishment for the mutual instruction of 2,000 children has been formed at Aegina. Already upwards of 200 have been new-clothed and brought together. A similar improvement is visible in the natural aspect of the country;—high roads are constructing for the internal communication, and the greatest attention is paid to lay the foundation and cultivate the knowledge of agriculture. Much has been gained by imparting a predilection for this branch of industry, as they were formerly more inclined, in the Turkish fashion, to commerce, piracy on the seas, and robberies on shore.

Provisions are distributed to the unfortunate and wholly destitute; but for this boon they are compelled to cultivate the fields in different ways. This is undoubtedly one of the most efficacious means for the rise of agrarian and intellectual cultivation. The consequences of these measures are truly astonishing. A grand national domain is now rising into existence at Poros. Potatoes only are raised there, under the direction of honest Stephedson. In the vicinity of Napoli, where the land remained wholly uncultivated, the President caused a sort of a camp to be formed. That tract has already become fair and smiling. In the room of the trees that were destroyed by the Arabs, others flourish already; and even at Aegina thousands of chestnut-trees have been planted that were transported thither from Candia; and at Aegina and Napoli seats are arising along the new roads. Even in military matters something is doing. Fabvier's regular corps is reorganising. The Colonel has no longer a thought about quitting Greece; he has just requested the President to send for all the instruments requisite for a complete military band. This, however, is rather somewhat early in the day.

Colonel Heidegger writes to M. Eynard on the 24th April:—"All the accounts I formerly transmitted to you respecting the regeneration of Greece are fast approaching to their realisation: chaos commences to assume some shape, and that, too, a very favourable one. Now only it can be said Greece has been saved, whatever may hereafter be its frontiers; for the Greeks—this intellectual Christian people, whom the mind-killing policy of the Turks had depressed to the lowest degree of demoralisation—this people have been added to civilisation. What untruths do I read in the French newspapers respecting this country! The expedition to Chie has not succeeded! Every one accuses his neighbours, and no one allows himself to be in fault. Colonel Fabvier has demanded an inquiry, to investigate the conduct of the Epitropics of Scio. The expedition to Valo has not succeeded, because the Greek Chief who conducted it behaved badly, and embezzled the pecuniary supplies. The President has caused the ships of these Chieftains to be taken away, and employs them as national property in the blockade of the western coast of Greece.—The Kilarchis, under the command of Ipsilanti, are at Eleusis and Megara; they are to blockade Athens,

where the Turks desert for want of provisions. Ibrahim is in a very bad humour, because Sacthuri blockades him with a small fleet, and has captured two of his ships, laden with provisions. He threatens a new incursion to desolate and devastate the interior: but I hope he will be forced to evacuate the Morea. Owing to the interference of Major Prokish and Austrian brig Veneto, we have exchanged 113 Arabs for 172 Greek men, women, and children, I hope this sort of exchange will be continued. Credit increases rapidly. The National Bank has already advanced 50,000 Spanish dollars, and shortly it will receive other pecuniary assistance, and that too from Greeks in the country, who a few weeks ago would not have given 100 sols to the State without enormous interest. All those advantages are due to one single man. Government gains daily confidence by his means; and although it carries every thing with a high hand, nothing is heard of discontent. The Minister of Finance, Lydoriky, and General Noturas, have been called to an account for their arbitrary proceedings. Exclusive of the military Government of Aryers, I am likewise charged with the collection of the revenues of the Adgolic Gulf. These I manage in a Christian-like manner, and for this reason they are daily increasing, and shortly they will suffice to pay the garrison, and to pay something in the national exchequer. Formerly these revenues amounted to 24 to 30,000 Turkish dolts. per month. A similar difference is observable in all the domains of the State. By such services,—by the perfection of mechanics, and the introduction of military and administrative order—strangers may render the greatest services to this unhappy people; but not by wasting its resources in vague and uncertain expeditions, none of which has yet succeeded, and none is likely to succeed. Dr. Gossa is at Poros, where he labours manfully. Mr. Eynard hints, with respect to the foregoing accounts, what follows, to several Philhellenic Associations:—The President was enabled to meet all late charges by means of the money remitted by European beneficence, and principally by the advances made by the National Bank. About 50,000 Spanish dollars have been advanced by several private individuals. The Count, his Secretary, and several Philhellenes, have set an example, and invested their savings in the Bank. These means serve to cover the primary wants, but they must be soon exhausted, and the President confides in the assistance of magnanimous Monarchs. He makes no doubt that Greece, if supported at this moment, will soon be able to manage for herself, and to repay the Powers for their advances in furtherance of the reorganisation of this entirely ruined country. In general every thing proceeds as well in Greece as her critical situation allows us to expect; and, if PROVIDENCE blesses the further exertions of the President, this unhappy people will take its rank amongst civilized nations much sooner than what may be supposed. The Count wishes that young Swiss, capable of being employed in the Administration, would proceed to Greece. He requires them to be clever, of tried honesty, and strict morality.

"I feel the necessity of closing my letter with a pious thought. Let us admire the mysterious designs of PROVIDENCE. This wretched Greece, which, but six years ago, was on the brink of the precipice, and which existed only by a miracle, and which was only intended to be saved from total extermination, is now about becoming an independent State, by the force of circumstances.—What is it indebted for but to the blindness with which God punished its enemies? The fear of disturbing the tranquillity of Europe restrained the benevolence of the Monarchs; and to the obstinacy of Mahmoud, and of his Councils, is Greece indebted for her entire liberation."

←⊗→
PORTUGAL.

Circular addressed by the Plenipotentiaries of His Majesty the Emperor of Brazil, as King of Portugal, to the respective Brazilian Legations in Europe, dated London, June 10, 1828.

His Imperial Majesty, in his capacity of King of Portugal, providing in his wisdom against the event of the Regency confided to his Most Serene Highness the Infante Don Miguel ceasing to exist, either by reason of any disturbances which might take place in Portugal, or of any legitimate impediment arising to prevent his Royal Highness from exercising his functions, having been pleased to authorise the undersigned to enter into official communication with the Government that might in consequence be installed there, in conformity with the 93d Article of the Constitutional Charter, or, in his august name, in defence of his incontestable rights to the Crown of that Kingdom:—

We, the undersigned Plenipotentiaries, finding, to our great sorrow, that the case thus provided against by the singular prudence of our august master has been verified, have immediately carried the said orders into execution, by establishing a direct correspondence with the Provincial Junta recently established at Oporto, for maintaining the legitimate authority of the King Don Pedro IV., and which we, in conformity with our instructions, consider a legitimate Government, until his most Faithful Majesty shall (definitively and with a complete knowledge of existing circumstances) provide for the due governing of that kingdom.

We, accordingly, hasten to acquaint you with the step we have taken, that there may exist between the Legation of his Imperial Majesty that uniformity which the same august Sire requires them to observe in every thing that relates to his Imperial service.

(Signed) Marquez de RESENDE.
Viscount de ITABAYANA.